

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Hlas

ÚSTŘEDÍ MUSLIMSKÝCH
NÁBOŽENSKÝCH OBCÍ
A ORGANIZACÍ
V ČESKÉ REPUBLICĚ

- ROČNÍK 12
- ČÍSLO 5 - 10

ŘÍJEN 1994 • DŽUMĀDAL ŪLĀ 1415

صوت الاتحاد الإسلامي

مجلة الدينية الإسلامية في الجمهورية التشيكية

Organe de la Communauté religieuse musulmane de la République Tchèque

Offizielle Zeitung der moslemischen Religionsorganisationen in ČR

PRÁVNÍ SYSTÉM ISLÁMU

Mgr. SALAHUDDIN SAYEDI

(Pokračování)

I. 5) Abbásovcí (749 — 1258 n. l.)

Abbásovcí dali vyvraždit příslušníky umajjovského rodu a plně se zmocnili moci ve státě. Jejich vládu neuznal jen jediný pozůstalý, člen umajjovského rodu, který na Pyrenejském poloostrově založil nezávislý umajjovský emirát se sídlem v Cordobě.

Jeden z hlavních vůdců pro abbásovské dynastie přesto, že měl velkou roli při nastolení jejich dynastie k moci, byl právě jimi na příkaz chalífy al Mansúra (754 — 775 n. l.) zavražděn z obav před jeho dalším politickým růstem.

V 9. století n. l. politický rozpad abbásovského impéria zvláště uspíšilo zavraždění Abú Muslima Chorásáního.

Vznikly samostatné nebo částečně závislé feudální státy ve střední Asii, Iránu, Zakavkazsku, Afghánistánu a v severní Africe. Toto státní rozdrobení bylo a je nepřijatelné pro ideu jednotného islámského státu, avšak snahy o sjednocení byly vždy neúspěšné.

II.

II. 1) Islámská práva (Tašríc — Šarí'a)

Islámský právní systém je jedním z nejpropracovanějších právních systémů na světě a má pro všechny oblasti a záležitosti zákony a předpisy. Žádnou důležitou otázku života od narození až po smrt člověka Islám neponechává bez zákonné úpravy. Islám se snaží vychovat člověka, který by měl zákony naplňovat dobrovolně a samostatně.

Islámská práva se nazývají Šarí'a, Šar'a, ztělesňují souhrn islámského právního řádu, neměnný morální zákon. Šarí'a je stejně jako Korán chápán jako věčný, nestvořený. Zákonodárcem (Šaríc) je

v islámském náboženství sám Bůh (Alláh). Islám je jednotné dogma (Aqída⁸), právo (Šarí'a) a kultura (Hadára). To znamená, že islámský právní systém upravuje a reguluje i oblast víry (aqída — akída).

Věda, zabývající se islámským právem, se nazývá Fikh.

II. 2) Vznik a vývoj Fikhu

Fikh, doslova znamená „poznání“, „uvědomění“, neboť jde o vědu par excellence. Slovo připomíná latinský termín juris-prudentia.

Fukahá, sg. fákíh, je pak ten, kdo se zabývá islámským právem. Tato slova nabyla později širšího významu: náboženské vědy.

Musíme říci, že po vzniku islámské říše se v jednotlivých krajích ještě dlouho uplatňovaly starší právní zvyklosti, pozměňované jen zvolna a nejednotně v duchu koránských příkazů. Teprve za abbásovského vládců, zhruba od 2. století Hidžry (8. století n. l.), začíná úsilí o systematizaci šarí'cy. Vznikají různé právní školy (směry — Madhaby). V Medíně při snahách o systematizaci šarí'cy převažoval důraz na sunnu (tradici), tyto muslimové byli nazváni ahl al — Sunna wa al-džamá'a (lid Sunny a pospolitosti), zatímco v živých kulturních centrech v Iráku se uplatňoval více vlastní úsudek (ráj — názor, později kijás — analogie).

V téže době sílila činnost zaměřená na sběr, utřídění a hodnocení sunny. Na poli vznikající právní vědy byly později uznány čtyři právní směry, madhaby. Tyto čtyři právní školy se nazývají ahl al-Sunna wa džamá'a, zatímco v Iráku se uplatňoval více vlastní úsudek (ráj).

Část dalších právních škol, které vznikly v době Abbásovců (8. století), zanikly, jako madhab, kte-

rý založil v Sýrii °Abdurrahmán al Awzá'í (z. 774 n. l.)¹⁰) nebo v Basře Sufján al-Thawrí (7. 778 n. l.).

Mezi zaniklými právními školami si zaslouží pozornost Tabarího madhab Džarírí a dále směr zahírí, který založil v Bagdádu Abú Sulajmán Dáwúd (z. 884 n. l.). Kládí důraz hlavně na zjevný (Záhir) smysl textu a odmítal analogii a osobní názor.

K jeho významným představitelům patřil slavný andaluský teolog a literát Ibn Hazám (z. 1064 n. l.).

Jako nejúspěšnější právní školy sunnitské se až do současnosti uchovaly hanafíjská, málikovská, šáfi'ovská a hanbalovská.

Hanafíjský madhab měl kdysi potvrzení úředního právního řádu v °Utmanské říši i v říši Velkých Mogulů a dodnes se k němu hlásí většina sunnitských muslimů v Sýrii, °Iráku, Turecku, na Balkáně, ve Střední Asii, v Afghánistánu, Pákistánu a Indii. Od r. 1912 n. l. platil také pro muslimskou menšinu v Rakousku-Uhersku.

Jeho zakladatel Abú Hanífa (z. 767 n. l.) působil v Bagdádu, kde je také pochován. Kládí důraz na využití vlastního úsudku, v jehož rámci dává prostor vedle Kijásu i volbě vhodnější alternativy (istihsán). Jeho hlavní díla jsou al-Musnad a kitáb al-Fikh al-Akbar (Velká kniha právní vědy). V právu se vyznačuje poměrnou mírností a v celku také tolerancí vůči jinověrcům.

Mezi Abú Hanífovými žáky vynikali zejména Abú Júsuf, Ja'qúb (z. 798 n. l.), který na žádost chalífy Hárúna ar-Rašida (786 — 809 n. l.) sepsal velkou knihu o státní správě kitáb al-Charádž (o daních) a M. B. Hasan al-Šajbání (z. 804 n. l.), který působil jako jeden z mnoha hanafíjských právníků ve vysokých státních službách v °abbásovském Bagdádu. Mezi příručkami hanafíjského práva si získalo popularitu „Setkání moří“ (Multaká al-Bahr) Ibráhíma al-Halabího (z. 1549 n. l.)¹¹

Málik b. Anas (z. 795 n. l.) z Medíny shromáždil ve svém velkém právním spise al-Muwatta (Upravená cesta) množství tradic. Tyto hadíthy a Idžmá'c prorokových druhů a medínských právnických kruhů tvoří hlavní výchozí základ jeho směru. V pochybných případech připouští osobní názor podle zásady istisláhu, tj. přihlídnutí k obecnému zájmu. Málikovský madhab převládl v někdejších muslimském Španělsku a dodnes má rozhodující postavení v °arabském Maghribu a v islámizovaných oblastech západní subsaharské Afriky. Z rozsáhlé málikovské právní literatury, psané hlavně maghrib-skými a egyptskými autory, si zaslouží zmínku příručka Muchtasar (Stručný výklad) od Chalída b. Isháqa (z. 1365 n. l.).

Muhammad b. Idrís al-Šáfi'í (z. 820 n. l.) studoval u Málika i u žáků Abú Hanífy a později se usadil v Káhiře, kde je i pochován. Šáfi'í se snažil být prostředníkem ve sporu mezi zastánci lpění na tradici (asháb al-Hadíth) a stoupenci práva na vlastní názor (asháb al-Ráj). Ve svém hlavním díle Risála fí al fikh (Traktát o základech fikhu), stanovil meze přípustnosti využití každého ze čtyř možných zdrojů islámského práva (viz níže), a tak vlastně kodifikoval zásady právní vědy. Odmítá hanafíjské široké využívání Kijásu, avšak oproti Málikovi rozšiřuje platnost Idžmá'c na všechny odborníky určité epochy. Proti hajafíjskému istihsánu vytyčuje vlastní, konzervativnější metodu istisháb, znamenající vazbu řešení na dřívější podmínky, platí existující stav, pokud není nepochybné, že se změnil podmínky. Šáfi'ovský směr se těšil podpoře °Abbásovců a býval nejrozšířenější, dokud jej od 16. století nevytlačil hanafíjský madhab. Dnes převládá v Egyptě, na jihu Arábie, v Indonésii a ve východní Africe. Mezi Šáfi'ího žáky vynikli zejména Takíjuddín al-Subkí (z. 1355 n. l.) a Ghazálí.

6) Prvními pěti z hlavních pilířů víry (°Akídy) jsou: 1 — kelimah šahádah (vyznání víry), 2 — salát (modlitba), 3 — zakát (náboženská daň), 4 — sawm (půst), 5 — hadždž (pouť do Mekky). Tento tematický okruh, vztahy člověka k Bohu, se nazývá °Ibádát, který patří do oblasti °akídy. Oruh vzájemných vztahů člověka k druhému člověka se nazývá Mu°amalát.

9) Vítězní muslimové pro podrobený národ navrhovali tři varianty:

- a) Rovnost, a to za podmínky přijetí islámské víry.
- b) Pokud první varianta nebyla akceptována, navrhli vítězští muslimové podrobenému národu ochranu islámské vlády, tyto národy byly nazvány ahl al zema (chráněnci). V tomto případě měly platit islámské vládě určité daně, které byly vyšší, než daně pro muslimy.
- c) Boj — v případě, že nebyla akceptována první a druhá varianta, docházelo k boji.

Vzhledem k tomu, že daně pro jinověrce v zemích pod ochranou islámské vlády (Ahl al zema) byly větší než pro muslimy, bylo finančně výhodné pro některé vládcy muslimů, aby podrobené národy zůstaly věrné svému vyznání resp. svému právnímu systému a tradici. Toto vysvětlení je také jeden z argumentů pro zachování svobody víry při nastolení Islámu v různých částech světa.

10) Většina literatury muslimských zemí uvádí jen datum úmrtí určité osobnosti, a to často z důvodu, že není znám údaj o jejím narození.

11) viz L. Kropáček, Duchovní cesty Islámu, Vyšehrad, Praha 1993

(pokračování příště)

Zpráva z II. konference o sjednocení Islámu v Evropě

Dr. Petr Pelikán

Dne 3. září letošního roku se konala ve švýcarské Basileji 2. konference Za jednotu Islámu v Evropě pořádaná Avrupa Milli Gorus Teskilatları. Hlavním tématem letošního setkání byly další kroky při vybudování Evropského islámského centra, jež má být zřízeno v Bonnu a má mít strukturu napodobující organizaci Evropského parlamentu. Na rozdíl od loňské konference v Davosu letos nevyslala žádná z velkých mezinárodních islámských organizací do Davosu své zástupce, z oficiálních

osobností se zúčastnila delegace íránského velvyslance ve Švýcarsku a velvyslanec Afghánistánu v Kuvajtu. Z Československa byli pozváni prof. Šilhavý, ing. Kotroch a dr. Pelikán, projev o situaci muslimů u nás přednesl prof. Šilhavý.

Pro stavbu Evropského islámského centra připadají v úvahu tři lokality, jedna z nich přímo v Bonnu, dvě v jeho okolí. O jejich poloze, rozloze a výhodách i nevyhodách podrobně informoval dr. Ibrahim El-Zayat, technický manažer projektu. Cel-

kové náklady na stavbu se předběžně odhadují zhruba na 4,5 miliónu marek a podle navrženého klíče k obsazování křesel v tomto „Muslimském evropském parlamentu“ bude potřeba, aby každá organizace, jež se bude chtít jeho práce účastnit, kromě vykázaní určitého počtu muslimů, kteří se k ní

hlásí, financovala projekt alespoň půl miliónem marek.

Stejně jako loni končila konference i tentokrát velkým mítinkem tureckých muslimů žijících v Evropě, kde přednesl hlavní projev předseda strany Refah, prof. Necmettin Erbakan.

Na al-Azharu

Dr. Petr Pelikán

Od ledna do července letošního roku jsem díky vstřícnosti Egyptského velvyslanectví v Praze a pomoci Ústředí muslimských náboženských obcí, al-Ittihad al-Islami, mohl absolvovat půlroční studijní pobyt na káhirském islámském učilišti al-Azhar. Velvyslanectví brzy a s velkým pochopením akceptovalo a vyřídilo mou žádost o poskytnutí stipendia a al-Ittihad subvencoval cestu, za což oběma institucím děkuji.

Hlavním cílem stáže mělo být studium čistých a původních principů islámu, aby nebyli čeští muslimové a zájemci o islám mystifikováni některými národními a místními zvyky, které islám mnohdy překrývájí a jsou potom u nás muslimy přicházejícími z těchto zemí, byť v dobrém úmyslu, prezentovány jako jeho nejvlastnější základ. Islám, jakožto náboženství zjevené celému lidstvu, je totiž podle mého názoru natolik flexibilní, že si každý národ může zachovat a rozvinout svou vlastní kulturu, jazyk a tradice, přestože přijme a sdílí víru s mnoha dalšími islámskými národy a společenstvími. Právě o tom koneckonců hovoří a k tomu vyzývá verš: „Ó, lidé, stvořili jsme vás z muže a ženy a učinili jsme vás národy a kmeny, abyste se poznávali navzájem...“ (Korán 49: 13).

Univerzita al-Azhar je dodnes nejprestižnějším a největším centrem islámského vzdělávání. Na koleji pro zahraniční studenty, kde jsem byl ubytován, bylo skutečně možno se setkat se studenty téměř z celého světa, jak z čistě muslimských států, od subsaharské Afriky až po Pákistán, tak ze zemí, kde není islám jediným nebo majoritním náboženstvím, jako je kupříkladu Thajsko, Indie nebo Jihoafrická republika, a místy, i když zřídka, se tam vyskytl i student pocházející ze zemí, kde stojí islám veskrze na periférii. Bohužel je třeba poznamenat, že bolestné islámské schizma se odráží i na al-Azharu, takže na něm není ani jediný šíitský student a škola sama existenci šíitského islámu úplně ignoruje. Velmi mnoho studentů přijelo na al-Azhar v poslední době ze zemí bývalého Sovětského svazu, jejich očekávání a představy se však většinou příliš nenaplnily, a tak Káhiru obvykle po několika měsících opouštějí.

Al-Azhar skutečně měl a má mezi svými pedagogy řadu vynikajících osobností, je nicméně fakt, že běžně výuka a organizace školy vykazuje podle našich měřítek neúnosnou míru byrokracie, nepružnosti a malou efektivitu. Základem výuky není pochopení, nýbrž memorování textu, takže tradicionalisté často vzpomínají na doby, kdy absolventi al-Azharu získávali osvědčení, že se naučili, porozuměli a jsou schopni vysvětlovat některý z kanonizovaných traktátů. Samostatný úsudek, brána

idžtihádu, je však zavřena již dlouho. Někteří tvrdí, že musí zůstat zavřena navěky, jiní se domnívají, že se uzavřela proto, že mezi muslimy nejsou takoví vědci, kteří by byli schopni nést břemeno zodpovědnosti za případné omyly při rozvíjení vědy. Ať tak či onak, al-Azhar trvá především na tom, aby jeho frekventanti znali texty nazpaměť, ne všichni pedagogové kladou na jejich pochopení důraz a rozvíjení vědy je zpola proskribováno.

Učební programy školy počítají především s dlouhodobým studiem, mnozí žáci odcházejí až po deseti i více letech, programy kratších stáží si musí každý student zajišťovat sám, což mu na druhé straně dává více možností soustředit se na oblast, která ho zajímá. V každém případě je vhodné odjíždět na al-Azhar alespoň s minimálními znalostmi arabštiny a zkušenostmi ze života v Orientě, jinak se pobyt může stát zklamáním a desiluzí, kterou pak někteří vztáhnou na islám jako takový, což byl namnoze právě případ kolegů z bývalého Sovětského svazu.

Řekl bych, že studijní pobyt na al-Azharu byl celkově přínosný. Aby se dalo posuzovat, co je skutečným jádrem islámu a co jsou jeho místní varianty, je nejprve třeba nabrat určitou absolutní sumu informací, a teprve poté vyvozovat závěry. Al-azharští šejchové mi také velmi ulehčili další, samostatná studia po návratu tím, že mi zasvěceně a fundovaně vysvětlovali řadu pojmů, jež se vyskytují ve starých, originálních islámských textech a jež jsou našemu chápání cizí právě proto, že žijeme v jiné době a jiných podmínkách. Tyto realie tvoří sice často jen jevový povrch, ale pokud se jim neporozumí, kloužeme nesprávným směrem právě jen po tomto povrchu, aniž bychom pronikli k myšlenkové podstatě islámského učení. Také mimo samotnou školu bylo možné získat řadu poznatků o živoucím lidském islámu, a Egypt je zemí, kde bují snad nejvíce takových proudů, od salafíje až po sufismus, i když je s mnohými z nich těžké se ztotožnit nebo souhlasit, je dobré se s nimi seznámit.

Půlroční studium na al-Azharu rozhodně z nicho neudělá znalce islámu ani šejcha. Moje maminka s oblibou citovala jadrné pořekadlo: Poslal voia do Paríza, vrátil sa mu vůl. Jsem však velmi rád, že jsem tuto příležitost dostal, snažil jsem se jí využít co nejlépe a snad mi poskytla základ pro další studium islámu a pro účinnější osvětu v jeho prospěch u nás, a Bůh nás soudí lépe než svět, když nás odměňuje nejen za to, co se skutečně stane, ale především za to, co je úmyslem našich srdcí.

Předsednický stůl
II. konference o sjednocení
Islámu v Evropě

Česká delegace na konferenci:
Dr. Petr Pelikán a
h. Mohamed Ali Šilhavý

Ing. Zuheir Kotroch,
zastupující slovenské
muslimy a předseda
české delegace

Ing. Zuheir Kotroch

Předseda české delegace
při projevu

Prof. Nectmettin Erbakan
(uprostřed)

Několik zajímavějších postřehů z uvedené konference

H. Mohamed Ali Šilhavý

Pan **Abdulhamid al Said** navrhl, aby byl vypracován společný plán pro muslimské školy v celé Evropě a dle něho vydávány i učebnice, dále navrhuje vytvoření jednotné organizace pro muslimské ženy v Evropě. Uskutečňování navrhuje už v tomto roce.

Pan **Ibrahim al Zayati** informuje, že evropští muslimové začínají být aktivnější jak v obchodních organizacích, tak i v politických stranách. Je nutno zvednout kulturní činnost v hudbě, televizi, rozhlase a přičinit se, aby muslimové opět hráli významnou roli ve světě vědy i umění. Tomuto cíli má právě sloužit zakládané Islámské centrum v Bonnu, které chce rozřešit všechny nesnáze muslimů v Evropě.

1) Chce řešit kulturní, hospodářské a politické nesnáze muslimů v Evropě.

2) vést dialogy o Islámu mezi Židy a křesťany.

3) Zvyšovat technickou úroveň muslimů v Evropě.

4) Vhodnou hospodářskou politikou přinést přínos všem muslimům v Evropě.

5) Umožnit ženám větší aktivitu ve společnosti.

6) Zlepšit informační situaci o dění v islámských hnutích a islámských zemích.

7) Poznávat a řešit problémy muslimů v evropském prostředí.

Islámské centrum má za úkol vytvořit společný cíl pro všechny muslimy v Evropě žijící a nejen řešit jejich problémy, ale i problémy celého lidstva.

Pan **NASER Ab. Al Maiman** ze Saúdské Arábie vidí hlavní úkol ve vytváření skutečné jednoty

všech muslimů, protože po pádu komunismu je Islám ve světě pokládán za nepřítele.

Pan **Al Búsí**, velvyslanec Íránu, schvaluje vytvoření organizace, která by se snažila o harmonizaci muslimů s ostatními obyvateli té které země. V Německu a ostatních zemích mají se o to nejvíce přičiňovat Turci. — Je nutno opravit obraz Islámu ve společnosti.

Pan **Hadžirahmán** z Kuwaitu uvedl, že muslimové řeší své rozpory mezi sebou a podařilo se zvítězit nad myšlenkou, že je někdo jiný, kdo je rozsoudí. Mohou se nyní soustředit na řešení konfrontačních otázek s nemuslimy.

Pan **Ibrahim ibn Ziad** promluvil o vlastním budování „Centra“. Předpokládá, že bude stát asi 20 000 000 marek. Toto centrum hodlá:

1) Zřídit komisi pro rozpočet

2) Zřídit komisi pro vývoj projektů

3) Prosadit uskutečnění dialogů muslimů se všemi organizacemi

4) Propojit práci tisku, informovanost ve všech státech a ve všech vrstvách společnosti

5) Prohlubovat vzdělání všech, aby vedlo až k nejvyššímu stupni humanity

6) Zabezpečit sociální služby a jejich řízení

7) Poskytnout příležitost ke kulturním akcím

8) Koordinovat vztahy mezi zaměstnavateli a zaměstnanci

Osoby zodpovědné za plnění úkolů budou jmenovány tímto shromážděním. O podmínkách členství pojednává článek dr. Petra Pelikána.

Rodiče, chraňte své děti!

H. Mohamed Ali Šilhavý

Denní zprávy v novinách i ostatních sdělovacích prostředcích ukazují na celkový úpadek mravů. Rodiče, musíme se všichni přičiňovat o to, aby naše muslimské děti si nadále uchovávaly svůj vysoce mravní poměr k rodičům i okolí. Útoky na charakter dětí přicházejí ze všech stran. Kreslené seriály pro děti, kterými všechny naše televize jen hýří, jsou přeplněny hrubostí, špatně krytou zdanlivým vítězstvím spravedlnosti a pravdy. V tom jsou výjimkou produkty našich producentů. Následující nebo předcházející seriály pro dospělé jsou plné detailů, jak si hrubě počínat proti druhému, jak všechny situace řešit násilím. — A pak se dočítáme o nájemných vrahách, kteří za peníze ochotně vraždí kohokoliv. Dočítáme se o najímání vrahů vůči rodičům, o zabíjení sourozenců, o krvavých zločinech dětí a mládeže. — Kde je základ toho všeho? — V prvé řadě v rodině! Co říká Korán? (Súra 2. verš 83.): Vzývejte pouze jednoho Boha a chovejte se laskavě k rodičům, přátelům a sirotkům a chudým. (Súra 17. verš 23., 24.): A přikázal Pán tvůj, abyste nectili nic mimo něho a abyste laskavě chovali se k rodičům, ať již jeden z nich či oba dospěli stáří v domě tvém. Nemluv k nim „Fuj“, aniž hubuj na ně, nýbrž mluv k nim řečí uctivou. A skloň před nimi křídlo pokory z laskavosti a rcí: Pane, buď milostiv jim, tak jako oni

vychovali mne za malička. (Súra 4. verš 1.): A bojte se Boha, v jehož jménu kladete si navzájem otázky a ctěte lůna, jež nosila vás. To jsou tedy příkazy boží. Upozorňuji na článek Mir Mohameda Násira, nyní již absolventa Vysoké školy báňské v Ostravě v 9.—10. čísle 11. ročníku našeho „HLASU“ „Kéž bys mohla, mámo!“ Další citát je z knihy Mu'allima Nádži effendiho co píše o své matce: Z pravdy a čistoty Pán uvil jedno srdce a toto srdce ušetřil mojí matce. — Matky, přeji vám, aby vaše děti chovaly k vám stejné pocity.

Dalším velkým nebezpečím je hypersexualita. Sex byl povýšen na nejvyšší lidskou hodnotu. „Postelové scény“ nechybějí v téměř žádném filmu, nevyhýbají se reklamám a zpěváci a zpěvačky při svých produkcích naznačují pohyby páření, rozvášněně publikum demoluje okolí. Islám nepovažuje pohlavní styk za hřích — je věcí samozřejmou, ale je vázán jen na manželství. Je proto pochopné, když nějaký „doktor Oplzlý“ doporučuje, aby mladí „zkoušeli“ pohlavní styk od 16 — 17 let. Příliš mladé matky nejsou u nás už vzácností. Jaké mravní zásady může taková duševně nevypělá matka dávat svým dětem? A k tomu patří ještě stránka zdravotní, když dítě vyživuje na svůj úkor druhého jedinice. — Šokující pro mne bylo, když jsem viděl a slyšel v televizi učitelku základní

školy, která s pýchou vykládala, jak vysvětluje svým žákům, jak nasazovat kondomy. Domnívám se, že by se měla spíš věnovat řádnému vysvětlení činnosti pohlavních orgánů a uvádět příklady nevhodnosti předčasného pohlavního styku a jeho důsledky. Snad by i mohla poučit děti o tom, jaké jiné hodnoty ještě existují, navštívit galerii, koncert, uspořádat exkurzi do přírody. Ale spíš se asi dočkáme návrhu na praktická cvičení na danou tematiku.

Není divu, že při takovém „kultu sexu“ dochází i k šíření pohlavních chorob, viru HIV. To je spojeno s dalším nebezpečím — drogami a závislostí na nich. Korán výslovně říká v sůře 2. verši 219: Dotazovat se tě budou ohledně vína a hry hazardní. Rci: V těchto obou je zlo i užitek lidstvu zároveň: však zlo z nich pochodí větší je užitku. — Jaké dobro je v alkoholu? — Jsou různá léčiva rozpust-

ná dobře v alkoholu a podávají se ve formě kapek. Jistě, kdo bere např. 3x denně 10 — 15 kapek léku se z toho neopije a nedojde k návyku. A stejné je to s drogami, které v rukou odborníka a odpovědného lékaře mají svou nezastupitelnou roli. Ale dojde-li k zneužívání obojího, následky jsou hrozné. Jak špatnou je úvaha o tom, aby byly drogy rozlišovány jako „měkké“ a „tvrdé“. Kde je prahová hodnota mezi nimi, u každého jedince asi individuální? A u alkoholismu a nikotinismu — jak špatný příklad dávají dětem i celému národu politici i hrdinové filmů, když bez alkoholu se neobejde žádná politická událost ani „oddychové“ scény ve filmech.

Když vezmeme všechny tyto věci v úvahu, nutně musíme dojít k závěru, že tato forma civilizace se už přežila, dožívá a toto jsou poslední její výstřelky. Jak svěží budoucnost naproti tomu dává Islám!

Výroky Mohamedovy

Ve jménu Boha milosrdného, slitovného

Od matky věřících Ummi Abdulláha Ajši — nechť v ní Bůh má zalíbení — se dochovalo, že řekla: „Boží posel — Boží milosrdenství a pokoj s ním — řekl: „Kdo bude mluvit o našem příkazu to, co není od něj, je odpadlík.“

Bucháří a Muslim

V podání Muslimově: Kdo bude dělat něco, co není námi přikázáno, je odpadlík.

Od Abu Abdulláha An-Nu'mána ibn Bašír — nechť v nich Bůh má zalíbení — se dochovalo, že řekl: Slyšel jsem Božího Posla — boží milosrdenství a pokoj s ním — jak říká: Jistě dovolené je jasné a zakázané je jasné. Mezi nimi jsou pochybné věci, které mnozí lidé neznají. Ale kdo se bude střežit pochybných věcí, zajistil se z hlediska víry i cti a kdo zabředne do pochybných věcí, zabředl do zakázaného jako pastýř, který hlídá ozbrojen a těžko napase. Copak nemá každý vladař obranu a zajisté Boží svatyně jsou jeho domovem. A zda v těle není jeden orgán, který, když je zdrav — tělo je zdravé a když se pokazí, poškodí se celé tělo. Zdaž to není srdce?

Bucháří a Muslim

Od Abu Rukajj ibn Ad-Dáří — nechť v něm Bůh má zalíbení — se dochovalo, že Prorok Boží — milosrdenství a pokoj s ním — řekl: „Víra je dobrá rada.“ Řekli jsme: „Od koho?“ Prorok řekl: „Od Boha, Jeho knih, Jeho Proroků, imámů, muslimů i obyčejných lidí.“

Muslim

Od Ibni Umara — nechť v nich Bůh má zalíbení — se dochovalo, že Boží Prorok — Boží milosrdenství a pokoj s ním — řekl: Nařízeno mi je, abych bojoval proti lidem, dokud nedosvědčí, že není božstva kromě Boha a že je Muhammad Boží Prorok a že budou vykonávat modlitbu a dávat zakát. Když to učiní, dostanou záštitu ode mne za své životy a majetek, jak je ve shodě s Islámem a jejich vyrovnání účtu bude u Boha Nejvyššího.

Bucháří a Muslim

Od Ibn Masúda — nechť v něm Bůh má zalíbení — se dochovalo, že řekl: „Boží Prorok — Boží milosrdenství a pokoj s ním — řekl: „Není dovolena krev muslima, leč ve třech případech. Cizoložství vdcvy nebo rozvedené ženy, hlava za hlavu a toho, kdo opustí svou pospolitost.“

Bucháří a Muslim

Z odkazu „STARÝCH“

(Pokračování)

Když chtěl Sulajmán se svým dvorem odcestovati do nějakého vzdáleného místa, postavili se lidé i džinnové na obrovský koberec ze zeleného hedvábí, na němž stál trůn Sulajmánův. Potom je vítr odnesl, kam si Sulajmán přál.

Sulajmán, jenž po smrti Dáúdově měl dokončiti stavbu chrámu jerusalemského, užíval při tom pomoci džinnů. Když cítil již konec života, prosil Boha, aby smrt jeho zůstala tak dlouho zatajena, dokud džinnové chrámu nedostaví. Zemřel při svých modlitbách, stoje podepřen o hůl a v té postavě zůstal celý rok, takže pokládali ho džinnové za živého a pracovali jako dřívě. Když práci svou do-

končili, prohlodal červ jeho hůl a Sulajmán padl k zemi. Tu teprve poznali, že je mrtev. Kdyby byli věděli, že Sulajmán již nežije, nebyli by déle Sulajmánovi pracovali, neboť práce ta byla pro ně potupným trestem.

— * —

Do města Antiochie, kde bydleli modloslužebníci, byli poslání od Ježíše dva apoštolové. Na kraji města setkali se s tesařem, který se jmenoval Habíb. Na jeho žádost, aby dokázali pravdivost svého poslání, uzdravili jeho nemocné dítě. Habíb ihned

se svojí rodinou v ně uvěřil. Když v Antiochii svými zázraky odvedli mnohé od jejich bůžků, vládce toho města vsadil je do žaláře. Když se to dozvěděl Ježíš, poslal ještě jednoho ze svých apoštolů, jímž byl Šimon Petr. Ten předstíral, že sám také uctívá modly a brzo si ho oblíbili i obyvatelé města i jeho vladař. Jednou si vyžádal Petr, aby oni dva poslové byli ze žaláře vyvedeni a slíbil, že ukáže nepravdu jejich nauky. Dal jim znamení, aby ho neprozradili a když učinil sám takové zázraky jako oni, řekl, že sám uvěří v to, co hlásají, jestliže dovedou vzkřísiti mrtvého. A když oni skutečně vzkřísili hochu, který před sedmi dny zemřel, prohlásil Petr, že on také věří v Boha, a povstav rozbil modly, takže většina obyvatelův uvěřila s ním. Ti však, kteří neuvěřili, byli zahubeni výkřikem archanděla Džibráíla.

— * —

Sulajmán poraziv a usmrtiv krále Sidonského, vzal si za manželku jeho dceru. Poněvadž však stále oplakávala svého zemřelého otce, poručil Sulajmán ďáblu, aby jí pro potěšení zhotovil obraz jejího otce, jemuž se se svými služkami začala klaněti. Když se to dověděl Sulajmán, potrestal ji za to a obraz rozbil. A protože i Sulajmán dopustil se hříchu, vzav onu modlářku do svého domu, také jej Bůh potrestal. Když jednou, jak měl Sulajmán ve zvyku, svěřil svůj prsten, od něhož jeho králování záviselo, své ženě, přišel ďábel Sakar v podobě Sulajmánově a vzal si od té ženy prsten jeho. Pak se posadil na trůn a způsobil mnoho zmatku v zemi. Sulajmán zatím změnil se k nepoznání, bloudil světem čtyřicet dní. Ďábel byl nucen prchnouti a vhodil do moře prsten, ježž ihned spolkla ryba, kterou dostal Sulajmán od rybářů jako almužnu. V ní našel svůj prsten a s ním se mu vrátilo opět jeho království.

— * —

Ahmed značí tolik co Mohamed. Že i v knihách Písma sv. děje se zmínka o tom, nasvědčují tomu slova evangelia sv. Jana (XIV. 16), kde Kristus praví, že apoštolům vyprosí jiného velebného, slav-

ného. Slavný, velebný, jmenuje se tam řecky Periklytos, kterýžto název křesťanští bohoslovci změnili v Paraklétos (Utěšitel, Duch sv.). Číselná hodnota některých slov Písma (hebrejskými písmeny se totiž naznačují i číslice) rovněž ukazuje jméno Mohamedovo a. s.

— * —

Kauthar je jméno řeky nebo jezírka v ráji, ježž voda je sladší medu, bělejší mléka, studenější sněhu a jemnější smetany. Její břehy jsou ze smaragdu nebo topasu a pije se z ní stříbrnými nádobkami.

— * —

Lidé jeskyně (sedm spáčů efezských).

V jednom městě v Rúmu odepřelo několik mladíků, kteří přestoupili na křesťanství, klaněti se modlám. Před pronásledováním pohanského krále, jenž se jmenoval Dájkjús nebo Dakjánús (asi Decius, 249 — 251), se utekli do jeskyně provázení svým psem, jenž hlídal vchod. Král, poněvadž nemohl vstoupiti do jeskyně, dal jí zazdítí, aby v ní zemřeli hladem a žízní. Ale Bůh poslal na ně spánek. Když se zase probudili, poslali jednoho z sebe do města nakoupiti chleba, ale pekař nepoznal mince, kterou mu chtěl zaplatiti, a oznámil věc králi (podle křesťanských verzí Theodosiu II., 418 — 450 — neshoduje se), jenž zjistil, že mladíci prospali v jeskyni 309 let. Zatím zaniklo už pohanství a zvítězilo křesťanství. Král se z této události velice zaradoval, poněvadž v ní viděl důkaz zmrtvýchvstání duše spolu s tělem. Mladík se pak odebral do jeskyně, kde se svými druhy znovu upadl ve spánek. Nad jeskyní byl potom vystaven kostel.

— * —

Hárút a Márút byli dva andělé, které Bůh poslal na zemi mezi lidi, když andělé opovrhovali lidmi pro jejich hříšnost. Bylo jim zakázáno dopouštěti se těžkých hříchů, ale přesto se oba zamilovali do svůdné ženy a zabili toho, kdo je překvapil. Bůh jim pak dal na vybranou, mají-li býti potrestáni na tomto nebo na onom světě. Když pak si zvolili trest na tomto světě, byli uvězněni v Bábilu (Babylonu), kde učili lidi kouzelnictví.

Zpráva o činnosti Ústředí muslimských náboženských obcí a organizací v České republice

Moravské zemské muzeum v Brně uspořádá v dubnu r. 1995 výstavu Islám a jeho svět. Výstava je samozřejmě pečlivě připravována i ve spolupráci s Al Ittihad al Islami. Příprava začala cyklem přednášek, na kterých se účastnili i brněnský imám Džafer Gračić a prof. ing. arch. Amjad Bohumil Procházka.

Na tiskový fond přispěl Mohamed El Bournou.

Ústředí náboženských obcí a organizací zakoupilo na třebíčském hřbitově pozemek pro pohřbívání zemřelých muslimů. Ostatní náklady spojené s pohřbem však musí platit pozůstalí (převoz, úpravu apod.).

Dotazy na tel. č. 0618/3101.

V Třebíči dne 26. 10. 1994 — 22. Džumádal ulá 1415. Majitel a vydavatel: Al Ittihad Al Islami, Ústředí MNOO v České republice. Redaktorka Mgr. Lajla Kotačková, Nikodemova 6, 674 01 Třebíč.

Podávání novinových zásilek povoleno Oblastní správou pošt v Brně, č. j. P/3—22—70/92 ze dne 11. 6. 1992.